

Ralph Reader "Mr. Gang Show"

25-05-1903 - 13-05-1982

In de jaren voor, tijdens en na de tweede Wereldoorlog was de naam Ralph Reader een internationaal begrip in Wereld Scouting. Als schrijver, producent, regisseur van en acteur in de grote Scouting Gang Shows die behalve tijdens de oorlogsjaren, werden opgevoerd. Aanvankelijk in Londen, later overal op de Britse Eilanden en op in vele plaatsen in de overige Engels sprekende landen bv en ook in Chicago/USA en Toronto en Montreal/Canada. Vooral veel van de liedjes die hij hiervoor schreef gingen over de gehele wereld: Toppers waren: 'We are riding along on the Crest of a Wave', 'Birds of a Feather', 'London Town is Our Home' etc etc. Ze werden ook in het Nederlandse Scouting zeer populair vooral na 1945 en ook Den Haag kende eens zijn eigen Gang Show.

Op 25 mei 1903 werd Ralph geboren in het gehucht Crewkerne in Sommerset, Zuid Engeland. Zijn ouders waren leden van het Leger des Heils waarin zijn vader bandmaster was. Ze overleden jong en in 1912 was hij wees. Korte tijd verbleef hij in Cardiff (Wales) maar werd in 1914 opgenomen door familieleden in Denton bij Newhaven/Surrey aan de zuidkust van Engeland. Hier kreeg hij B-P's 'Scouting for Boys' in handen en verzamelde hij een aantal dorpsjongens om zich heen en vormde 2 patrouilles. 2½ Jaar trad hij op als Troepleider tot er een verkenner-leider werd gevonden en de troep werd geregistreerd als de 2nd Newhaven Denton & Heighton Scout Troop. Hij werd toen Assistent Verkenner-leider.

Inmiddels had hij nog een hobby gevonden. Met zijn grootvader bracht hij voor het eerst een bezoek aan een theater in Brighton (in de buurt van Denton) waar een flitsende show werd opgevoerd. Hij was hiervan zo onder de indruk dat hij ook op het toneel wilde. Gevolg was dat hij met de leden van de troep ook shows ging opvoeren. Deze trokken inderdaad publiek en brachten tevens geld in de troepkas. Een tante, een verpleegster in New York, bezocht haar familie in Denton en zag één van de troepshows. Ze had contacten met de artiesten wereld in New York en ze meende dat Ralph talent had en dat hij maar naar New York moest komen, waar ze hem dan via haar relaties verder zou helpen. Maar hij was werkzaam op het kantoor van een plaatselijke cementfabriek. Deze fabriek werd in 1921 gesloten en het bedrijf verlegde zijn activiteiten naar een fabriek in Ierland. Ralph werd door de directeur uitgenodigd hem naar Ierland te vergezellen. Dit viel samen met het bezoek van zijn tante. Hij vertrok naar Ierland maar de aanbieding van zijn tante werd herhaald en na een verblijf van 7 maanden vertrok hij uit Ierland en ging per boot naar New York. Na veel vallen en opstaan - overdag werkte hij op een kantoor maar hij volgde 's avonds en tijdens de weekends lessen - kreeg hij daar inderdaad vaste voet in de New Yorkse Showwereld. Tenslotte werkte hij mee aan de grote shows en musicals die werden opgevoerd in de theaters op Broadway. Behalve dat hij zelf op de planken stond, was hij ook actief als choreograaf, schreef hij ook sketches en liedjes. In die tijd was het de gewoonte dat succesvolle Broadway-producties na verloop van tijd naar het Londense Westend gingen en met één van die shows keerde Ralph in 1927 tijdelijk terug naar Engeland. Ook daar maakte hij naam en in 1928 vestigde hij

zich voorgoed in Londen waar hij verder werkzaam bleef in de wereld van de Show Business, vooral in het Westend.

De Gang shows

Hij kwam ook weer in aanraking met Scouting en werd lid van de Voortrekkers Stam/Rover Crew van de 10th Holborn Group in het Londense Holborn. Zij kozen hem later als hun Oubaas (VT-leider)

Vervolgens werd hij Groepsleider. Ook van de 20th Holborn Sea Scouts. Om de groepskas te spekken schreef hij groepsshow's die hij met de jongens opvoerde. Deze trokken ook de aandacht van het Nationale Hoofdkwartier van het Britse Scouting in Buckingham Palace Road. Scouting heeft altijd geld nodig en dat was ook toen het geval. Op het Londense Gewestelijk kampeerterrein bij Downe in Kent wilde men een zwembad aanleggen. Men vroeg hem of hij een grote Londense Show zou willen produceren. Er waren 150 Scouts nodig. De Holborn groepen leverden de kern en die werd aangevuld met Scouts uit de aangrenzende districten Harrow en Hornsey. Er werd een naam voor deze show gezocht maar men vond maar geen geschikte. Tot tijdens een repetitie Ralph na de pauze vroeg of iedereen weer aanwezig was en één van de jongens riep: 'Aye, aye Skip, the Gang's all here.' Zo ontstond de naam Gang Show. De première was op 30 oktober 1932 in het Londense Scala Theater. De eerste van de 7 avonden was de zaal niet uitverkocht doch de laatste wel en onder de toeschouwers waren ook de Baden-Powell's met hun gezin. Er werd besloten jaarlijks een Londense Gang Show op te voeren. De volgende was in 1934 in Golders Green Hippodrome in Londen onder de titel: 'The Gang Show Comes'. Voor de finale van deze show schreef Ralph het lied: 'We're riding along on the crest of a wave'. Dit werd een top hit waarmee alle Gang Shows zouden eindigen waar ter wereld ze ook werden opgevoerd want Ralph's Gang Shows kwamen niet alleen op de planken op de Britse Eilanden maar ook in de vele Engels sprekende gebieden zoals Australië, New Zealand, Canada, Zuid Afrika etc. etc, en - onder Ralph's persoonlijke leiding - ook in Chicago/USA.

Overal droegen de optredende Scouts op het shirt het Gang Show insigne en een scharlaken rode Gang Show Das met in de punt hun plaatselijk embleem. In de Londense das werden de letters G.S. LONDON in goud draad toegevoegd. Tijdens de 5e Wereld Jamboree van 1937 in Vogelenzang trad een deel van de Londense Gang Show op in het Jamboree Theater. Toen al begon de krachtige song: 'We're riding along on the crest of a wave' zijn internationale triomftocht, die na 1945 zijn hoogtepunt bereikte en bv. in het Nederlandse Scouting ook zeer populair was.

Daar Ralph een professional was waren ook de Gang Shows professioneel. Maar dit was wel zijn vrije tijdsbesteding, want hij was volop werkzaam in de Engelse Show Business waar hij bekend en populair was terwijl hij af en toe op en neer reisde naar New York. Hij hield zijn werk en zijn hobby gescheiden. In de loop der jaren trokken

de Gang Shows door hun professionele opzet en uitvoering ook de aandacht van de echte Show Business en zelfs van de theaterrecensenten van de grote Londense kranten. Men vroeg zich af wie de producent en schrijver was die zich op de programma's en de posters liet vermelden als 'A Holborn Rover.' De pers drong aan en Scouting kon het niet langer geheim houden. Er werd een persconferentie belegd in een hotel waarop alle dames en heren van de Show Business Pers werden uitgenodigd. Tot hun verbazing zagen zij ook Ralph Reader daar rondlopen en vroegen zij hem wat hij daar deed. Tot de officiële verklaring werd afgelegd dat hij de man achter de succesvolle Gang Shows was maar dat hij zijn 'hobby' had gescheiden willen houden van zijn beroep. De volgende dag onthulden de kranten op hun theaterpagina's wie de 'Holborn Rover' was en daarna werd deze naam op folders en programma's vervangen door zijn eigen naam.

Eén van de gevolgen was dat een goede vriend van hem, een producent en regisseur van speelfilms, waarvoor Ralph de choreografie verzorgde, besloot over te gaan tot het maken van de film 'The Gang Show'. Voor de jongens was dit een bijzondere ervaring waarvoor zij naar de toen beroemde Pinewood Film Studio's moesten komen. Er waren tegelijkertijd meer films in productie en vele bekende filmacteur en actrices kwamen graag kijken hoe de jongens het deden.

Ieder jaar werden/worden de "Royal Command Performances" gehouden in een Londens theater. Zoals de titel aangeeft kiest de Koninklijke Familie haar favoriete gedeelten uit de theatershows die in dat seizoen in de Londense theater worden opgevoerd. Deze worden die avond dan door de originele gezelschappen op het toneel gebracht. In 1937 was de Londense Gang Show de eerste amateur show ooit die voor dit gebeuren werd 'gecommand'. Ook dit optreden werd besloten met dat donderende 'We're riding along on the crest of a wave'.

In de zomer van 1939 werd er druk gewerkt aan de Gang Show die in oktober in première zou gaan. Op zondag 3 september 1939 begon echter de Tweede Wereldoorlog. Alle theaters werden gesloten en ook de repetities van de Gang Show werden beëindigd. Op de laatste bijeenkomst werd de jongens verteld dat de Gang Show dit jaar niet zou doorgaan. Het werd - na zeven jaren - een sober en treurig afscheid. Ze zongen nog eenmaal één van de Gang Show toppers: 'These are the Times we shall dream about and we'll call them the good old days' dat zeer toepasselijk was. Waarna zij stuk voor stuk Ralph de hand schudden met een treurig 'So Long'. Spoedig zouden zij een ander uniform dragen en dertig van hen sneuvelden tijdens de oorlog.

De RAF Gang Shows

Ook Ralph Reader kwam in militaire dienst en liep een week later in het uniform van een officier van de Royal Air Force. Hij werd ingedeeld bij de inlichtingendienst. Het duurde niet lang voor het opperbevel van de RAF hem verzocht voor de ontspanning van de manschappen Gang Shows te produceren. Voor het aanwerven van artiesten kreeg hij de vrije hand. Behalve op RAF basis op de Britse Eilanden trad de Gang Show in 1939/1940 ook op achter het

front in Frankrijk. Tenslotte waren er 24 Gang Show groepen die zich over de gehele wereld verspreidden. Voor een behoorlijk aantal van de deelnemers zou dit het begin zijn van hun carrière in de Show Business, zoals Peter Sellers, Tony Hancock etc. die later grote hoogten zouden bereiken op het toneel zowel als in films en op TV.

Ralphs werkvermogen was enorm. Zelfs toen hij in militaire dienst was werkte hij nog mee aan de Londense Show wereld die snel na het begin van de oorlog weer actief werd. Er waren zelfs theaters die tijdens de zware bombardement op Londen geopend bleven, al vielen daarbij wel doden zowel onder de artiesten als de bezoekers.

Boy Scout

De Gang Shows werden opgevoerd door Scouts, lieten zien waartoe Scouts in staat waren maar toonden Scouting niet. Met andere woorden, iedereen zou ze kunnen opvoeren. Het feit dat het Scouts waren die het deden trok wel de aandacht en was wel een aardige propaganda voor Scouting maar de Britse leiding wilde in de dertiger jaren toch iets dat meer de aandacht op het in Engeland toch al zo populaire Scouting zou vestigen. Maar hoe en wat? Ralph Reader werd ingeschakeld maar zag het in het begin ook niet zo zitten. Tot hij op een morgen in 1935 een bezoek bracht aan de lege Royal Albert Hall in het Londense Kensington. Het enorme gebouw, waarin het Amsterdamse Carré, toch ook geen kleintje, een paar keer kan ronddraaien. Toen Ralph op het hoogste grote balkon stond zag hij dat een groep bezoekers werd rondgeleid. De begane grond was ontdaan van de stoelen waardoor de arena was ontstaan. Het gezelschap verliet de arena, op een jongen na die achterbleef en ineens geheel alleen in het midden van de enorm grote zaal stond. Dit inspireerde Ralph en gaf hem een idee. De idee waaruit BOY SCOUT werd geboren. Die zelfde dag schreef hij de eerste acte en twee van de liederen, 'Lift Up Your Hearts' en 'The Night'. Een paar dagen later kon hij het Hoofdkwartier het stuk, inclusief de vele liederen, voorleggen. Men was enthousiast maar vroeg hem wel

hoeveel jongens hij meende nodig te hebben waarop hij zei dat het er 1500 moesten zijn. Alleen al voor het koor had hij er 300 nodig.

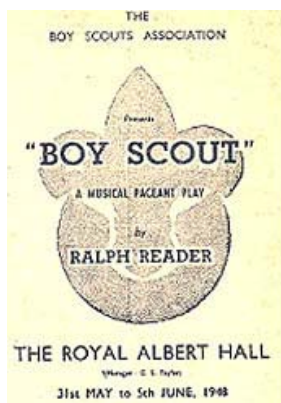
Hij viel terug op zijn vaste Gang Show kern maar bezocht alle Londense groepen om medewerkers te vinden. Het grote probleem was echter de BOY waarom het hele stuk zou draaien. Deze vond hij - na lang zoeken - tenslotte toch in zijn eigen groep. Len Snelling, een jongen van 13 jaar oud. De medewerkers werden onderverdeeld in troepen, die op verschillende plaatsen in Londen bijeenkwamen en hun onderdelen instudeerden. Dit ging weken door, avond aan avond. Tot de laatste, grote repetitie in de Albert Hall met groot orkest en een organist die het grote orgel bespeelde.

In juni 1936 was de Royal Albert Hall gedurende 7 avonden totaal uitverkocht. Met busladingen vol kwam het publiek uit heel Engeland. Op de eerste avond, waarbij de Baden-Powells en hun kinderen aanwezig waren, kreeg men na de grote finale een donderend applaus en dit herhaalde zich iedere avond. Zo zeer dat men besloot de show in 1938 te herhalen. Weer met groot succes. Gevolg was dat er in de zomer van 1939 opnieuw werd gewerkt aan een herhaling. Maar het uitbreken van de 2e Wereldoorlog in september 1939 betekende uiteraard ook het einde van BOY SCOUT.

De zilveren wolf

Hoewel Ralph enorm populair was weigerde hij in Scouting altijd een rang als Commissaris. Hij wenste gewoon voortrekkersleider te blijven en droeg altijd het VT uniform, zoals op bijgaande foto. Deze werd genomen aan het einde van de Show van 1938 toen hij er niet omheen kon dat hem de hoogste Britse Scouting onderscheiding, de Zilveren Wolf, werd uitgereikt. In 1957 kon hij ook niet verhinderen dat de toenmalige Britse Chief Scout van Engeland - Lord Rowallan - hem benoemde tot Chief Scout's Commissioner. In 1975 verleende de World Scout Committee, het hoogste bestuursorgaan van the World Association of the Scout Movement hem de hoogste Scouting Onderscheiding: de Bronzen Wolf (no. 104).

Na de Tweede Wereld Oorlog werd BOY SCOUT in 1948 en in 1949 opnieuw opgevoerd. Opnieuw in de Royal Albert Hall die weer avond aan avond was uitverkocht. In 1949 zaten er onder de toeschouwers ook een Nederlander - lid van een Londense groep - die het volgende schreef in zijn logboek:

"Toen we de zaal binnentraden maakte deze een enorme indruk op mij. Zo groot, zoveel mensen en dan die lege arena. BOY SCOUT is het verhaal van de BOY. De zaal werd in het donker gehuld en toen het licht weer aanging stond er in de arena een dorpsmarkt. De Boy liep er rond maar spoedig werd

zijn aandacht getrokken door een aantal verkenners, dat op het punt stond naar het zomerkamp te vertrekken. Met hun bagage klommen ze in een vrachtauto en vertrokken uitgewuifd door de ouders. Toen doofden weer alle lichten en even stond de BOY geheel alleen in het felle licht van de schijnwerpers. Een motorrijder in padvindersoniform kwam de zaal binnenrijden. Hij is de verkennersleider die op het punt staat de vrachtwagen te volgen. De Boy vroeg hem of hij ook verkennersleider kon worden. De leider beloofde hem de volgende zaterdag te zullen ophalen om hem naar het zomerkamp in Gilwell Park te brengen. De motorrijder verliet de zaal en weer liep de jongen, fel belicht, heen en weer. De belichting werd zo fantastisch gedaan dat men als toeschouwer feitelijk zijn aandacht uitsluitend op de jongen en de leider richtte en niet in de gaten had dat, bijna onzichtbaar voor het publiek, het marktplein inmiddels werd verwijderd en vervangen door een tentenkamp. Hieraan werkte ook het grote koor en het orkest mede. Als daarna het licht weer aanflopte stond de Boy in het zomerkamp waar de verkenners bezig waren met allerlei activiteiten, zoals pionieren, seinen met vlaggen, rope spinning etc. Hij keek hiernaar en liep rond tot hij een eigenaardige tent ontdekte, een Indiaanse Wigwam. Hij ging in het gras liggen en viel in slaap. De schijnwerpers concentreerden zich weer geheel op de Boy en de Wigwam terwijl de grote Hall weer in het duister werd gehuld. Zonder dat de toeschouwers het merkten verdween in het donker het kamp en toen het licht weer aanging kwam uit de Wigwam een Opperhoofd van de Indianen in vol ornaat. Van af alle trappen kwamen nu 300 Indianen naar beneden en verzamelden zich in de arena om het Opperhoofd en de Boy. Ze voerden een woeste indianendans uit, begeleid door het grote koor, het orkest en het grote orgel. Het eindigde toen de zaal weer in het duister werd gehuld. Even later werd alleen de slapende jongen weer belicht in de nu weer, op de wigwam na, lege arena. De Boy werd wakker. Hij rende naar de wigwam en maar daaruit stapte nu de verkennersleider.

De Boy besluit ook padvinder te worden. Scène volgde op scène. De Boy alleen met zijn patrouilleleider die hem de derde klasse-eisen leerde. Daarop volgde zijn installatieceremonie, in aanwezigheid van de gehele troep. In de arena een tafel bedekt met de vlag en de troep er omheen. Begeleid door zijn patrouilleleider betrad de jongen de arena. Via de vele trappen vulde deze zich daarop met honderden in het wit geklede personen (De Ghosts) uit oude tijden maar ook die in de uniformen van de Eerste en Tweede Wereldoorlog. De geesten uit het verleden die de installatieceremonie bijwonen. "De Boy is gekomen om lid te worden van de Grote Broederschap van Boy Scouts. Denk er aan dat wanneer hij in jullie aanwezigheid de Belofte aflegt hij dit niet alleen doet ten opzichte van jullie maar voor alle Broeder Scouts over de gehele wereld."

Daarop legde de Boy de Belofte af, kreeg zijn installatieteken en groepsdas. Waarop de verkennersleider verklaarde dat hij nu een Scout was, lid van de groep maar ook van de Wereldbroederschap van Scouts. Koor en orkest vielen in en zongen: 'Now as I start upon my chosen way, grant as I promise - courage new for me to be the best - the best that I can be.....' en 'Lift up your hearts. Brothers are we, ever to be, All through the wide, wide World, United as one.' Daar het publiek deze songs al kende zong de hele zaal mee.

Daarna ziet men hem zijn tweede klas behalen en komt het moment waarop hij vertrekt voor zijn eenzame eerste klashike uitgeleide gedaan door de andere Verkenners en begeleid door het lied " Along the King's Highway." De grote finale speelt zich af op een Wereld Jamboree waarbij de arena gevuld is met honderden Scouts met een groot aantal nationale vlaggen. "

De Royal Albert Hall

Het was een zeer indrukwekkende scène van een toch al zeer indrukwekkend spel. Twee jongens van onze troep speelden mee en zij kwamen mij halen om mij voor te stellen aan Ralph Reader."

Het mag in de huidige tijd misschien wat overdreven lijken maar toen maakte dit schouwspel een enorme indruk op de bezoekers. Wie het zag vergat het nooit. Wie daarna aanwezig was bij installaties dacht er altijd aan. Het was een zeer goede propaganda voor Scouting.

Hoewel er na 1949 geen BOY SCOUT meer werd opgevoerd bleef Ralph in alle opzichten nauw verbonden met de Royal Albert Hall en zag deze nog veel van zijn producties en niet allen voor Scouting. In 1958 was er THE VOYAGE OF THE VENTURER" waaraan nu ook de Guides meewerkten. Maar ook voor anderen produceerde hij in The Hall.

Na de Tweede Wereldoorlog

Al in 1939, in zijn RAF tijd, in opdracht van de RAF de show 'The Battle for Freedom' met een bezetting van 1000 man RAF personeel en Winsten Gorgel onder het publiek. Toen de Tweede Wereldoorlog op 8 mei 1945 in Europa was beëindigd kreeg hij een opdracht van de RAF nog een show te produceren in de Royal Albert Hall. Deze show vertelde het verhaal van de RAF van haar ontstaan in de Eerste Wereldoorlog tot het einde van de Tweede. Het aantal spelers bestond uit 2300 RAF militairen en als zijn secretaris werd hem toegevoegd een jongen RAF sergeant Richard Attenborough, die later bekend zou worden van toneel, film en TV. Op 1 augustus 1945 verliet Ralph de militaire dienst en keerde hij terug naar de wereld van de Show Business en Scouting.

Hij schreef steeds weer nieuwe sketches en songs voor nieuwe Gang Shows, die als voorheen in vele landen werden opgevoerd. In 1957 vierde en herdacht Wereld Scouting het 50jarige bestaan en de 100ste geboortedag van Baden-Powell met de gecombineerde (9e) Wereld Jamboree, Indaba en Rover Moot in Sutton Coldfield/Engeland Hiervoor schreef hij het Jamboreelied 'March, march, march' dat wereldwijd enorm populair werd. Maar ook een gehele nieuwe Londense Gang Show

die in een groot theater nabij het kamperterrein werd opgevoerd en dagelijkse volle zalen trok.

Naast zijn theaterwerk produceerde en regisseerde Ralph meer dan 97 diverse shows in de Royal Albert Hall. Hij was ook zeer populair bij de oud-strijders van de Tweede Wereldoorlog die zijn medewerking zochten voor het organiseren en produceren van reünies in de Royal Albert Hall. Zo was er de jaarlijkse Birma-reünie van de veteranen van het Vergeten Leger dat in de oerwouden van Birma jarenlang de Japanners de doorgang naar toen nog Brits India had belet.

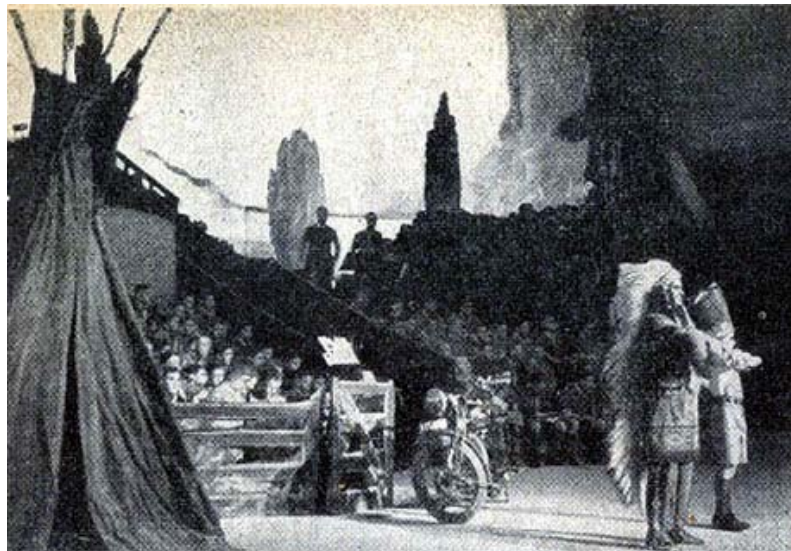
Op 11 november 1918 om 11 uur vm. eindigde de Eerste Wereldoorlog. Op de zondag het dichtst bij de 11e november worden jaarlijks de gevallen herdacht. Onder anderen door de nationale kranslegging bij de Cenotaph in Whitehall te Londen. Scouts vormen een erewacht bij het gebouw waar uit de Koninklijke Familie en de regeringsleiders komen. (Dit is ieder jaar op de BBC TV te zien). Duizenden oud-strijders komen daarvoor naar Londen. Op de avond, voorafgaande aan de ceremonie wordt dan in de Royal Albert Hall de British Legion's Annual Festival of Remembrance gehouden, altijd bijgewoond door de Koninklijke Familie. Deze bijeenkomst werd in de jaren vijftig, zestig en zeventig geproduceerd en geregisseerd door Ralph Reader en ook nu nog altijd gebaseerd op Ralph's oorspronkelijk scenario. Een community singing was en is een onderdeel en in de eerste jaren trad daar op zijn goede vriendin, de zangers Vera Lynn, tijdens de oorlog genoemd de 'Sweetheart of the Forces' met haar onvergetelijke oorlogsongs 'The White Cliffs of Dover' en 'We'll meet again'. Op een gegeven moment volgen altijd de twee minuten stilte om de gevallen te herdenken en tijdens die doodse stilte vallen dan de Poppies naar beneden, die tot dan toe in grote netten aan het plafond hebben gehangen. De Poppies zijn nagemaakte rode Klaproosblaadjes, die herinneren aan de vele klaprozen die in het voorjaar bloeien op de graven van de in 1914-1918 gevallen Britse soldaten in Vlaanderen. Dit is zeer indrukwekkend en werd door Ralph bedacht en ingevoerd. Nog steeds worden deze jaarlijkse bijeenkomsten, gehouden en ook uitgezonden door BBC One.

Al die tijd was hij daarnaast werkzaam voor de Britse theater shows en musicals. Maar de tijd kwam dat hij afscheid moest nemen van zijn werk. Door Koningin Elizabeth - zelfs eens Padvindster - die vele van zijn Londense Gang Shows, BOY SCOUT, de RAF Shows en de British Legion schouwspelen bijwoonde, was hij al benoemd tot MBE, Member of the Order of the British Empire en later tot CBE Commander of the Order of the British Empire.

Op 27 maart 1982, werd ter herdenking van de 50ste verjaardag van de Eerste Gang Show werd Ralph Reader een banket aangeboden in een Londens hotel. Niet minder dan 580 leden en voormalige leden van de Gang Show van over geheel Engeland zaten aan tafel om hem te eren en te bedanken voor zijn vele werk ten behoeve van Scouting. Kort daarna op 13 mei 1982 overleed hij, bijna 79 jaar oud.

Ralph Reader's Pageant 'BOY SCOUT'.
Foto's uit een sterk vergeeld programma boekje van 1949.

De BOY, het Indiaanse Opperhoofd,
de motorfiets en een deel van het koor en orkest.

Rondom de Boy en het Opperhoofd, de dans en de song van de indianen

De honderden 'Ghosts' wachten op het moment waarop zij via de trappen de arena kunnen betreden.

9th WORLD JAMBOREE 1957
SUTTON-COLDFIELD, ENGLAND
MARCH, MARCH, MARCH

Intro.

March March March on the
road with me To the Boy Scout Jam-bo-
ree Join the throng and swing a-long
as we sing our song - Jam-bo-ree
Jam-bo-ree Come give three heart-y
cheers And we'll march a-long to-ge-th-
er an-oth-er fift-y years.

March, march, march on the road with me
To the Boy Scout Jamboree,
Join the throng and swing along
As we sing our song

CHORUS

Jamboree, Jamboree
Come give three hearty cheers
And we'll march along together
Another fifty years.

Ev'ry hour let the valleys ring
With the Scouty songs we sing,
Underneath the stars at night
In the camp fire's light.

Marching on with the B-P lead,
Every colour, every creed.
All for one and life is good
In our Brotherhood.

We're the boys of the left-hand shake
Boy Scouts all, and wide-awake
Hiking over hill and dale
Singing on the trail

**And indeed
'We marched along together another fifty years'**

to the 21st World Scout Jamboree, 2007,
Hyland Park, Chelmsford, Essex, England.

© Piet J. Kroonenberg. Amsterdam, juli 2007.